

31998L0034

21.7.1998.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 204/37

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 98/34/EK**(1998. gada 22. jūnijs),****ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100.a, 213. un 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 189.b pantā izklāstīto procedūru ⁽³⁾,

(1) tā kā Padomes 1983. gada 28. marta Direktīva 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas procedūru tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽⁴⁾, dažādi un būtiski grozīta; tā kā skaidrības un racionalitātes nolūkā šī direktīva konsolidējama;

(2) tā kā iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte; tā kā šā iemesla dēļ kvantitatīvu preču kustības ierobežojumu un līdzīgas sekas radošu pasākumu aizliegums ir viens no Kopienas pamatprincipiem;

(3) tā kā, lai sekmētu iekšējā tirgus veiksmīgu darbību, jānodrošina caurskatāmība attiecībā uz valsts ierosmēm tehnisko standartu un noteikumu veidošanā;

(4) tā kā tirdzniecības barjeras, ko rada tehniskie noteikumi attiecībā uz precēm, var tikt atļautas tikai tad, ja tās nepieciešamas, lai atbilstu būtiskām prasībām, un to mērķis ir sabiedrības interesēs, kam tās piešķir galvenās garantijas;

(5) tā kā ir svarīgi, lai Komisijai būtu nepieciešamā informācija pirms tehnisku noteikumu pieņemšanas; tā kā sekojoši dalībvalstis, kam jāpalīdz tās uzdevuma izpildē, ievērojot Līguma 5. pantu, jāinformē tā par saviem projektiem tehnisko noteikumu jomā;

(6) tā kā visām dalībvalstīm jābūt informētām par citu dalībvalstu plānotajiem tehniskajiem noteikumiem;

(7) tā kā iekšējā tirgus mērķis ir radīt vidi, kas regulē uzņēmumu konkurētspēju, tā kā paplašināta informācijas sniegšana ir viens no veidiem, kā palīdzēt uzņēmumiem izmantot šā tirgus priekšrocības; tā kā šā iemesla dēļ nepieciešams dot iespēju tirgus dalībniekiem sniegt savu novērtējumu par citu dalībvalstu ierosināto tehnisko noteikumu ietekmi, paredzot regulāru izsludināto projektu virsrakstu publicēšanu un ar noteikumiem par šādu projektu konfidencialitāti;

(8) tā kā juridiskas precizitātes interesēs dalībvalstis var publiski paziņot, ka valsts pieņēmusi tehniskus noteikumus saskaņā ar šajā direktīvā ietvertajām formalitātēm;

(9) tā kā ciktāl tas attiecas uz preču tehniskajiem noteikumiem, pasākumi, kas paredzēti tirgus pareizai darbībai vai ilgstošai attīstībai, ietver lielāku valsts nodomu caurskatāmību un kritēriju un nosacījumu paplašināšanu, lai novērtētu ierosināto noteikumu iespējamo ietekmi uz tirgu;

⁽¹⁾ OV C 78, 12.3.1997., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 133, 28.4.1997., 5. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1997. gada 17. septembra atzinums (OV C 304, 6.10.1997., 79. lpp.), Padomes 1998. gada 23. februāra kopējā nostāja (OV C 110, 8.4.1998., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1998. gada 30. aprīļa lēmums (OV C 152, 18.5.1998.). Padomes 1998. gada 28. maija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 96/139/EK (OV L 32, 10.2.1996., 31. lpp.).

- (10) tā kā šā iemesla dēļ nepieciešams novērtēt visas prasības, kas izvirzītas precēm, un jāņem vērā valstu prakses attīstību preču regulēšanā;
- (11) tā kā prasības, kas nav tehniskas specifikācijas, attiecībā uz preces dzīves ciklu pēc tās laišanas tirgū var ietekmēt šīs preces brīvu kustību vai radīt šķēršļus iekšējā tirgus veiksmīgai darbībai;
- (12) tā kā nepieciešams noskaidrot *de facto* tehnisku noteikumu koncepciju; tā kā, jo īpaši, noteikumi, ar ko valsts iestāde norāda uz tehniskiem parametriem vai citām prasībām, vai veicina to ievērošanu, un noteikumi attiecībā uz precēm, ar ko valsts iestāde saistīta, sabiedrības interesēs piešķir šīm prasībām vai parametriem saistošu raksturu nekā tiem būtu privātas izcelsmes gadījumā;
- (13) tā kā Komisijai un dalībvalstīm jāpiešķir pietiekams laiks grozījumu ierosināšanai iecerētajiem pasākumiem, lai likvidētu vai samazinātu šķēršļus, ko tie varētu radīt preču brīvai kustībai;
- (14) tā kā attiecīgajām dalībvalstīm jāņem vērā šie grozījumi, formulējot plānoto pasākumu galīgo tekstu;
- (15) tā kā iekšējam tirgum ir raksturīgi, ka, ja dalībvalstis nevar īstenot savstarpējas atzīšanas principu, Komisija pieņem vai ierosina saistošu Kopienas tiesību aktu pieņemšanu; tā kā noteikts īpašs pagaidu bezdarbības periods, lai izvairītos no valsts pasākumu ieviešanas kā kompromisa saistošu Kopienas tiesību aktu pieņemšanai Padomē vai Komisijā tajā pašā jomā;
- (16) tā kā attiecīgajai dalībvalstij, ievērojot Līguma 5. pantā noteiktos vispārīgos pienākumus, jāatliek iecerēto pasākumu īstenošana uz laiku, kas ir pietiekams ierosināto grozījumu kopīgai pārbaudei vai priekšlikumu sagatavošanai saistošam Padomes tiesību aktam vai saistoša Komisijas tiesību akta pieņemšanai, tā kā to dalībvalstu valdību pārstāvju nolīgumā, kas tikās Padomē 1969. gada 28. maijā, kurš paredz bezdarbību un Komisijas informēšanu⁽¹⁾, kurš grozīts ar 1973. gada 5. marta nolīgumu⁽²⁾, noteiktie termiņi attiecīgajos gadījumos izrādījušies neatbilstīgi un tādēļ pagarināmi;
- (17) tā kā iepriekšminētajā 1969. gada 28. maija nolīgumā ietverto vienošanās par bezdarbību un Komisijas informēšanas procedūru piemēro precēm, kas pakļautas šai procedūrai un uz ko neattiecas šī direktīva;
- (18) tā kā, lai veicinātu Kopienas pasākumu pieņemšanu Padomē, dalībvalstīm būtu jāatturas no tehnisku noteikumu pieņemšanas, ja Padome pieņemusi vienotu nostāju par Komisijas priekšlikumu šajā sektorā;
- (19) tā kā praksē valstu tehniskajiem standartiem var būt tāda pati ietekme uz preču brīvu kustību kā tehniskajiem noteikumiem;
- (20) tā kā šī iemesla dēļ būtu nepieciešams informēt Komisiju par standartu projektiem ar tādiem pašiem nosacījumiem kādus piemēro tehniskajiem noteikumiem; tā kā, ievērojot Līguma 213. pantu, Komisija var, ievērojot Padomes noteiktos ierobežojumus un nosacījumus saskaņā ar Līguma noteikumiem, ievākt jebkādu informāciju un veikt jebkādas pārbaudes, kas nepieciešamas tai uzticēto uzdevumu izpildei;
- (21) tā kā dalībvalstīm un standartu institūcijām jābūt informētām par standartiem, ko iecerējušas standartu institūcijas citās dalībvalstīs;
- (22) tā kā sistemātiska ziņošana faktiski nepieciešama vienīgi jaunu standartizācijas objektu gadījumā un ciktāl rīcība ar šiem objektiem valstu līmenī var radīt atšķirības valstu standartos, kas rezultātā var traucēt tirgus darbībai; tā kā jebkādai turpmākai ziņošanai vai komunikācijai attiecībā uz valstu pasākumu attīstību jābūt atkarīgai no ieinteresētības šādos pasākumos, ko izteikuši tie, kuri par šo jauno objektu jau informēti;
- (23) tā kā Komisijai tomēr jābūt spējīgai prasīt pilnīgu vai daļēju ziņošanu par valstu standartizācijas programmām, lai tā varētu pārbaudīt standartizācijas pasākumu attīstību noteiktos ekonomikas sektoros;

⁽¹⁾ OV C 76, 17.6.1969., 9. lpp.

⁽²⁾ OV C 9, 15.3.1973., 3. lpp.

(24) tā kā Eiropas standartizācijas sistēma jāorganizē attiecīgajām pusēm, pamatojoties uz saskaņotību, caurskatāmību, atklātību, vienprātību, īpašo interešu neatkarību, efektivitāti un lēmumu pieņemšanu, pamatojoties uz valstu pārstāvību;

(25) tā kā standartizācijas funkcionēšanai Kopienā jābūt balstītai uz valstu standartizācijas iestāžu pamattiesībām, piemēram, uz iespējām saņemt standartu projektus, esot informētiem par pasākumiem, kas veikti, atbildot uz iesniegtajiem komentāriem, tiesībām iesaistīties valstu standartizācijas pasākumos vai prasīt Eiropas standartu sagatavošanu valsts standartu vietā, tā kā dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, kas ir to spēkos, lai nodrošinātu, ka to standartizācijas iestādes ievēro šīs tiesības;

(26) tā kā noteikumiem attiecībā uz vienošanos par bezdarbību, kas piemērojama valstu standartizācijas organizācijās, ja Eiropas standarts tiek gatavots, jāatbilst attiecīgiem noteikumiem, ko pieņemušas standartizācijas iestādes Eiropas standartizācijas iestāžu sistēmā;

(27) tā kā nepieciešams izveidot Pastāvīgo komiteju, kuras locekļus ieceļ dalībvalstis, lai palīdzētu Komisijai valstu standartu projektu pārbaudīšanā un tās centienos samazināt attiecīgo negatīvo ietekmi uz preču brīvu kustību;

(28) tā kā būtu jākonsultējas ar Pastāvīgo komiteju par šajā direktīvā minētajiem standartizācijas prasību projektiem;

(29) tā kā šī direktīva nedrīkst ietekmēt dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā minētajiem direktīvu pārņemšanas termiņiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā piemēro šādus terminus:

1. "prece" – jebkura rūpnieciski ražota prece un jebkurš lauksaimniecības produkts, tostarp zivju produkcija;

2. "tehniski parametri" – parametri, kas ietverti dokumentā, kurš nosaka preces nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību, drošību vai izmērus, ieskaitot prasības, kas piemērojamas precei saskaņā ar nosaukumu, ar kuru preci pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaužu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu un atbilstības novērtēšanas procedūrām.

Termiņš "tehniski parametri" aptver arī ražošanas metodes un procesus, kas izmantoti lauksaimniecības produktiem, kā minēts Līguma 38. panta 1. punktā, preces, kas paredzētas patēriņam cilvēkiem un dzīvniekiem, un medicīnas preces, kā noteikts direktīvas 65/65/EEK (⁽¹⁾) 1. pantā, kā arī ražošanas metodes un procesus attiecībā uz citām precēm, ja tie ietekmē to īpašības;

3. "citas prasības" – prasība, kas nav tehniski parametri, kas izvirzītas precei, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē tās dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas izmantošanas, atkārtotas izlietošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt preces sastāvu vai īpašības, vai tās realizāciju;

4. "standarts" – tehnisks parametrs, ko apstiprinājusi atzīta standartizācijas iestāde atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai, atbilstība kam nav obligāta un kas ir viens no šādiem:

— starptautisks standarts: standarts, ko pieņēmusi starptautiska standartizācijas organizācija un kas darīts pieejams plašai sabiedrībai,

— Eiropas standarts: standarts, ko pieņēmusi Eiropas standartizācijas iestāde un kas darīts pieejams plašai sabiedrībai,

— valsts standarts: standarts, ko pieņēmusi valsts standartizācijas iestāde un kas darīts pieejams plašai sabiedrībai;

5. "standartu programma" – atzītas standartizācijas iestādes darbības programma, kurā uzskaitīti objekti, attiecībā uz kuriem tiek veikts standartizācijas darbs;

(¹) Padomes 1965. gada 26. janvāra Direktīva 65/65/EEK par normatīvajos vai administratīvajos aktos izklāstīto noteikumu tuvināšanu attiecībā uz medikamentiem (OV 22, 9.2.1965., 369/65. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/39/EEK (OV L 214, 24.8.1993., 22. lpp.).

6. "standarta projekts" – dokuments, kas ietver tehnisku parametru tekstu attiecībā uz norādīto objektu, kas paredzēts saskaņā ar valsts standartu procedūru, tādā kādā šis dokuments ir pēc sagatavošanas darba un kādu to laiž apgrozībā sabiedrības komentāriem vai apskatei;

7. "Eiropas standartizācijas iestāde" – I pielikumā minētā iestāde;

8. "valsts standartizācijas iestāde" – II pielikumā minētā iestāde;

9. "tehniski noteikumi" – tehniski parametri un citas prasības, ieskaitot attiecīgus administratīvus noteikumus, kuru ieviešana ir obligāta, *de jure* vai *de facto*, tirdzniecības vai izmantošanas gadījumā kādā dalībvalstī vai lielākajā tās daļā, kā arī dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, izņemot 10. pantā paredzētos, kas aizliedz preces ražošanu, ieviešanu, tirdzniecību vai izmantošanu.

De facto tehniski noteikumi ietver:

— dalībvalsts normatīvajos un administratīvajos aktus, kas attiecas uz tehniskiem parametriem vai citām prasībām, vai uz profesionāliem kodeksiem vai praksi, kas savukārt attiecas uz tehniskiem parametriem vai citām prasībām, un atbilstība kuriem tiek pielīdzināta atbilstības prezumpcijai iepriekšminēto normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem,

— brīvprātīgus nolīgumus, kuros valsts iestāde ir līgumslēdzēja puse un kas sabiedrības interesēs paredz atbilstību tehniskiem parametriem vai citām prasībām, izņemot valsts sagādes konkursu noteikumus,

— tehniskus parametrus vai citas prasības, kas saistītas ar fiskāliem vai finansiāliem pasākumiem, kas ietekmē preču patēriņu, veicinot atbilstību šādiem tehniskiem parametriem vai citām prasībām; tehniskie parametri vai citas prasības, kas saistītas ar valstu sociālā nodrošinājuma sistēmām, nav ietvertas.

Tas ietver tehniskus noteikumus, ko uzliek dalībvalstu izraudzītās iestādes, kuras ietvertas sarakstā, ko Komisija sastāda līdz 1995. gada 1. jūlijam, 5. pantā minētajā Komitejas sistēmā.

Šo pašu procedūru izmanto šā saraksta grozīšanai;

10. "tehnisko noteikumu projekts" – tehnisku parametru vai citu prasību teksts, ieskaitot administratīvus noteikumus, kas formulēti tā ieviešanai vai, lai ieviestu to kā tehnisku noteikumu, tekstam esot sagatavošanas stadijā, kad iespējams izdarīt būtiskus grozījumus.

Šī direktīva neattiecas uz tiem pasākumiem, ko dalībvalstis uzskata par nepieciešamiem saskaņā ar Līgumu personu, jo īpaši strādnieku aizsardzībai, preču izmantošanā ar nosacījumu, ka šie pasākumi neietekmē preces.

2. pants

1. Komisija un I un II pielikumā minētās standartizācijas iestādes informējamās par jauniem objektiem, attiecībā uz kuriem II pielikumā minētās valstu iestādes nolēmušas, iekļaujot tos savā standartu programmā, sagatavot vai grozīt standartu, ja vien tā nav identiska vai līdzvērtīga starptautiska vai Eiropas standarta pārņemšana.

2. 1. punktā minētā informācija norāda, vai attiecīgais standarts:

— pārņem starptautisku standartu, neesot tā ekvivalents,

— būs jauns valsts standarts vai

— grozīs valsts standartu.

Pēc apspriedes ar 5. pantā minēto Komiteju Komisija var izstrādāt noteikumus konsolidētai šīs informācijas sniegšanai un plānu un kritērijus, kas nosaka šīs informācijas sniegšanu, lai atvieglotu tās novērtēšanu.

3. Komisija var prasīt pilnīgu vai daļēju ziņošanu par standartu programmām.

Tā dara šo informāciju pieejamu dalībvalstīm veidā, kas ļauj novērtēt un salīdzināt dažādas programmas.

4. Vajadzības gadījumā Komisija izdara grozījumus II pielikumā, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem.

5. Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, lemj par grozījumiem I pielikumā.

3. pants

I un II pielikumā minētajām standartizācijas iestādēm un Komisijai pēc to pieprasījuma nosūta visus standartu projektus; attiecīgā iestāde tās informē par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar komentāriem, ko tās izteikušas attiecībā uz projektiem.

4. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to standartizācijas iestādes:

- sniedz informāciju saskaņā ar 2. un 3. pantu,
- publicē standartu projektus tādā veidā, ka komentārus var saņemt arī no citu dalībvalstu pārstāvjiem,
- garantē citu II pielikumā minēto iestāžu tiesības pasīvi vai aktīvi (nosūtot novērotāju) iesaistīties plānotajos pasākumos,
- neiebilst pret savas darba programmas standartizācijas temata apspriešanu Eiropas līmenī saskaņā ar Eiropas standartizācijas iestāžu pieņemtiem noteikumiem un neveic pasākumus, kas var kaitēt lēmumam attiecībā uz to.

2. Dalībvalstis jo īpaši atturas no jebkādas valsts standarta, kas pieņemts pretrunā ar 2. un 3. pantu, un šā panta 1. punktu, atzīšanas, apstiprināšanas vai izmantošanas atsaucēm.

5. pants

Pastāvīgo komiteju izveido no dalībvalstu ieceltiem pārstāvjiem, kuri var lūgt ekspertu vai padomdevēju palīdzību; tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komiteja pieņem savas darbības noteikumus.

6. pants

1. Komiteja vismaz divas reizes gadā tiekas ar I un II pielikumā minēto standartu institūciju pārstāvjiem.

2. Komisija Komitejai iesniedz ziņojumu par šajā direktīvā minēto kārtību īstenošanu un piemērošanu un iesniedz priekš-

likumus pastāvošo vai paredzamo tirdzniecības šķēršļu likvidēšanai.

3. Komiteja izsaka savu viedokli par 2. punktā minētajiem paziņojumiem un priekšlikumiem un var sakarā ar to ierosināt, lai Komisija:

- pieprasa, lai Eiropas standartu institūcijas pieņem Eiropas standartu noteiktā termiņā,
- vajadzības gadījumā, lai izvairītos no iespējamiem šķēršļiem tirdzniecībai, nodrošina, ka attiecīgās dalībvalstis savstarpēji vienojas par atbilstīgiem pasākumiem,
- veic visus nepieciešamos pasākumus,
- nosaka sfēras, kurās vajadzīga saskaņošana, un, ja rodas tāda vajadzība, veic attiecīgu saskaņošanu noteiktajā sektorā.

4. Komitejai jākonsultējas ar Komisiju:

- a) pirms jebkādu grozījumu izdarīšanas I un II pielikuma sarakstos (2. panta 1. punkts);
- b) pieņemot noteikumus konsolidētai informācijas sniegšanai un standartu programmu sniegšanas plānam un kritērijiem (2. panta 2. punkts);
- c) lemjot par faktisko sistēmu, ar ko realizē šajā direktīvā paredzēto informācijas apmaiņu, un izmaiņām tajā;
- d) pārbaudot šīs direktīvas izveidotās sistēmas darbību;
- e) par 3. punkta pirmajā atkāpē minētajiem pieprasījumiem standartu institūcijām.

5. Komisija var konsultēt Komiteju par jebkuru tehnisko noteikumu provizorisko projektu, ko tā saņēmusi.

6. Jebkādus jautājumus par šīs direktīvas īstenošanu var iesniegt Komitejai pēc tās priekšsēdētāja vai dalībvalsts pieprasījuma.

7. Komitejas sēdes un tai iesniedzamā informācija ir konfidenciāla.

Tomēr Komiteja un valsts iestādes var, ievērojot nepieciešamo piesardzību, eksperta viedokļa iegūšanai konsultēties ar fiziskām vai juridiskām personām, to skaitā ar personām privātajā sektorā.

7. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 6. panta 3. punkta pirmajā atkāpē minētā Eiropas standarta sagatavošanas laikā vai pēc tā apstiprināšanas to standartizācijas iestādes neveic nekādas darbības, kas varētu kavēt paredzēto saskaņošanu, un jo īpaši, ka tās attiecīgajā jomā nepublicē jaunu vai pārstrādātu valsts standartu, kas pilnībā neatbilst pastāvošajam Eiropas standartam.

2. 1. punkts neattiecas uz standarta institūciju darbu, kas veikts pēc valsts iestāžu pieprasījuma, lai izstrādātu tehniskus parametrus vai standartu konkrētām precēm tehnisku noteikumu pieņemšanai par šīm precēm.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus visus iepriekšējā apakšpunktā minētos pieprasījumus kā tehnisko noteikumu projektus saskaņā ar 8. panta 1. punktu un paziņo to pieņemšanas pamatojumu.

8. pants

1. Saskaņā ar 10. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu. Šajā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja tas jau nav paskaidrots projektā.

Vajadzības gadījumā un ja tas jau nav iesniegts ar iepriekšējo paziņojumu, dalībvalstis vienlaicīgi dara zināmu principiāli un tieši saistīto normatīvo un regulatīvo noteikumu tekstu, ja šāda teksta zināšana nepieciešama tehnisko noteikumu projekta novērtēšanai.

Dalībvalstis atkārtoti dara zināmu projektu saskaņā ar iepriekšminētajiem nosacījumiem, ja tās izdara izmaiņas projektā, kas būtiski izmaina tā darbības sfēru, sāksinot īstenošanai paredzētos terminus, pievienojot parametrus vai prasības, vai padarot pēdējās ierobežojošākas.

Ja jo īpaši projekts paredz ķīmiskas vielas, preparāta vai preces tirdzniecības vai izmantošanas ierobežošanu, pamatojoties uz sabiedrības veselības aizsardzību, patērētāju vai vides aizsardzību, dalībvalstis nosūta kopsavilkumu vai norādes par visu informāciju, kas attiecas uz konkrēto vielu, preparātu vai preci un tās zināmajiem vai pieejamajiem aizvietotājiem, ja šāda informācija ir pieejama, un ziņo par paredzamo pasākumu ietekmi uz veselības aizsardzību un patērētāju un vides aizsardzību kopā ar iespējamā kaitējuma analīzi, kas veikta saskaņā ar vispārējiem ķīmisku vielu kaitējuma novērtēšanas principiem, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 793/93⁽¹⁾ 10. panta 4. punktā eksistējošas vielas gadījumā vai Direktīvas 67/548/EEK⁽²⁾ 3. panta 2. punktā jaunas vielas gadījumā.

Komisija nekavējoties informē citas dalībvalstis par projektu un visiem dokumentiem, kas tai iesniegti, un tā var nosūtīt projektu 5. pantā minētajai Komitejai tās atzinuma saņemšanai un, vajadzības gadījumā, komitejai, kas atbildīga par attiecīgo sfēru.

Neatkarīgi no 1. panta 9. punkta otrā apakšpunkta trešajā ievilkumā minētajiem tehniskajiem parametriem vai citām prasībām detalizēti izstrādātie Komisijas vai dalībvalstu komentāri vai atzinumi var attiekties vienīgi uz aspektiem, kas var kavēt tirdzniecību un nevis uz pasākumu fiskālo vai finansiālo dabu.

2. Komisija un dalībvalstis var izteikt komentārus dalībvalstij, kas iesniegusi tehnisko noteikumu projektu, un šī dalībvalsts iespēju robežās ņem šos komentārus vērā tālākā tehnisko noteikumu sagatavošanā.

3. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu tehnisko noteikumu galīgo tekstu.

4. Informācija, kas sniegta saskaņā ar šo pantu nav konfidenciāla, izņemot gadījumus, ja attiecīgā dalībvalsts izteikusi tādu prasību. Šāda prasība jāpamato.

Šādos gadījumos, ja ievērota vajadzīgā piesardzība, 5. pantā minētā Komiteja un valsts iestādes var lūgt ekspertu padomu no fiziskām vai juridiskām personām privātajā sektorā.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli (OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvu un administratīvu aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iesaiņojumu un marķēšanu (OV L 196, 16.8.1967., 1. lpp.). Direktīva grozīta ar Direktīvu 92/32/EEK (OV L 154, 5.6.1992., 1. lpp.).

5. Ja tehnisko noteikumu projekts veido pasākumu daļu, par kuriem projektu līmenī jāziņo Komisijai saskaņā ar citu Kopienas tiesību aktu, dalībvalstis var paziņot 1. punkta nozīmē saskaņā ar šo citu tiesību aktu ar nosacījumu, ka tās formāli norāda, ka minētais paziņojums ir paziņojums arī šīs direktīvas nozīmē.

Tas, ka Komisija neveic nekādus pasākumus attiecībā uz tehnisko noteikumu projektu saskaņā ar šo direktīvu, nekavē lēmumu pieņemšanu saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem.

9. pants

1. Dalībvalstis atliek tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu uz trīs mēnešiem no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu.

2. Dalībvalstis atliek:

— uz četriem mēnešiem tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu brīvprātīga nolīguma formā 1. panta 9. punkta otrās atkāpes nozīmē,

— neierobežojot 3., 4. un 5. punktu, uz sešiem mēnešiem jebkuru citu tehnisko noteikumu projektu pieņemšanu

no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu, ja Komisija vai cita dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu atzinumu trīs mēnešu laikā no šī brīža par to, ka plānotie pasākumi var radīt šķēršļus preču brīvai aprītei iekšējā tirgū.

Attiecīgā dalībvalsts ziņo Komisiju par pasākumiem, ko tā piedāvā veikt saskaņā ar šiem sīki izstrādātajiem atzinumiem. Komisija izsaka savu viedokli par šo reakciju.

3. Dalībvalstis atliek tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu uz 12 mēnešiem no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu, ja trīs mēnešu laikā no šā brīža Komisija paziņo par savu nodomu ierosināt vai pieņemt direktīvu, regulu vai lēmumu šajā jomā saskaņā ar Līguma 189. pantu.

4. Dalībvalstis atliek tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu uz 12 mēnešiem no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu, ja trīs mēnešu laikā no šā brīža Komisija paziņo viedokli, ka tehnisko noteikumu projekts

attiecas uz jomu, ko aptver direktīvas, regulas vai lēmuma priekšlikums, kas iesniegts Padomei saskaņā ar Līguma 189. pantu.

5. Ja Padome pieņem kopēju nostāju 3. un 4. punktā minētajā bezdarbības periodā, šo periodu saskaņā ar 6. punktu pagarina līdz 18 mēnešiem.

6. 3., 4. un 5. punktā minētās saistības izbeidzas:

— ja Komisija informē dalībvalstis, ka tā vairs negrasās ierosināt vai pieņemt saistošu Kopienas tiesību aktu,

— ja Komisija informē dalībvalstis par tās projekta vai priekšlikuma atsaukšanu,

— ja Komisija vai Padome pieņem saistošu Kopienas tiesību aktu.

7. 1. līdz 5. punkts neattiecas uz gadījumiem, ja neatliekamai iemeslu dēļ, ko radījuši nozīmīgi un neparedzami apstākļi attiecībā uz veselības vai drošības aizsardzību, dzīvnieku un augu aizsardzību, dalībvalstij jāsigatavo tehniskos noteikumus ļoti īsā laika posmā, lai pieņemtu un ieviestu tos nekavējoties bez konsultēšanās iespējām. Dalībvalsts 8. pantā minētajā paziņojumā informē par iemesliem, kas rada pasākumu steidzamību. Komisija, cik vien ātri iespējams, sniedz atzinumu par paziņojumu. Tā veic nepieciešamos pasākumus gadījumos, ja šo procedūru izmanto nepareizi. Komisija informē Eiropas Parlamentu.

10. pants

1. 8. un 9. pants neattiecas uz tiem dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vai brīvprātīgiem nolīgumiem, ar kuru palīdzību dalībvalstis:

— panāk atbilstību saistošiem Kopienas tiesību aktiem, kā rezultātā pieņem tehniskos parametrus,

— izpilda saistības, kas rodas no starptautiskiem nolīgumiem, kā rezultātā Kopienā pieņem kopējus tehniskos parametrus,

— izmanto saistošos Kopienas tiesību aktos paredzētās drošības klauzulas,

- piemēro Direktīvas 92/59/EEK⁽¹⁾ 8. panta 1. punktu,
 - nosaka sev ierobežojumus Eiropas Kopienų Tiesas sprieduma īstenošanai,
 - nosaka sev ierobežojumus tehnisko noteikumu grozīšanai šīs direktīvas 1. panta 9. punkta nozīmē saskaņā ar Komisijas pieprasījumu, lai likvidētu šķērsli tirdzniecībai.
2. 9. pants neattiecas uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas aizliedz ražošanu, ciktāl tie nerada šķēršļus preču brīvai aprītei.
3. 9. panta 3. līdz 6. punkts neattiecas uz 1. panta 9. punkta otrajā atkāpē minētajiem brīvprātīgajiem nolīgumiem.
4. 9. pants neattiecas uz 1. panta 9. punkta trešajā atkāpē minētajiem tehniskajiem parametriem vai citām prasībām.

11. pants

Komisija ik pēc diviem gadiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņo par šīs direktīvas piemērošanas rezultātiem. Saskaņā ar šo direktīvu Eiropas standartizācijas iestādēm uzticēto standartizācijas darbu sarakstus, kā arī saņemto paziņojumu statistiku katru gadu publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

12. pants

Ja dalībvalstis pieņem tehniskus noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai

publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

13. pants

1. III pielikuma A daļā uzskaitītās direktīvas un lēmumi ar šo tiek atcelti, neierobežojot dalībvalstu saistības attiecībā uz minēto direktīvu pārņemšanas termiņiem, kas noteikti III pielikuma B daļā.
2. Atsauces uz atceltajām direktīvām un lēmumiem uzskatāmas par atsaucēm uz šo direktīvu un lasāmas saskaņā ar IV pielikumā ietverto salīdzinošo tabulu.

14. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 22. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. CUNNINGHAM

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J.M. GIL-ROBLES

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 29. jūnija Direktīva 92/59/EEK par produktu vispārējo drošību (OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.).

*I PIELIKUMS***EIROPAS STANDARTIZĀCIJAS IESTĀDES**

CEN

Eiropas Standartizācijas komiteja

Cenelec

Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja

ETSI

Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts

II PIELIKUMS

VALSTS STANDARTIZĀCIJAS INSTITŪCIJAS

1. BEĻĢIJA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DĀNIJA
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. VĀCIJA
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRIEĶIJA
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPĀNIJA
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANCIJA
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité – Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. ĪRIJA
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITĀLIJA
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI un CEI, sadarbojoties ar Istituto superiore delle Poste e Telecomunicazioni un ministero dell'Industria, ETSI struktūrā darba izpildi ir uzticējuši CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. LUKSEMBURGA

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. NĪDERLANDE

NNI

Nederlands Normalisatie-instituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. AUSTRIJA

ON

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGĀLE

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. APVIENOTĀ KARALISTE

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. SOMIJA

SFS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ZVIEDRIJA

SIS

Standardiseringen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringen

III PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas un lēmumi

(minēts 13. pantā)

Direktīva 83/189/EEK un tās tālākie grozījumi

Padomes Direktīva 88/182/EEK

Komisijas Lēmums 90/230/EEK

Komisijas Lēmums 92/400/EEK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/10/EK

Komisijas Lēmums 96/139/EK

B DAĻA

Termiņu saraksts pārņemšanai valstu tiesību aktos

(minēts 13. pantā).

Direktīvu	pārņemšanas termiņi:
83/189/EEK (OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp.)	31.3.1984.
88/182/EEK (OV L 81, 26.3.1988., 75. lpp.)	1.1.1989.
94/10/EK (OV L 100, 19.4.1994., 30. lpp.)	1.7.1995.

IV PIELIKUMS

SALĪDZINOŠĀ TABULA

Direktīva 83/189/EEK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants
12. pants	12. pants
—	13. pants
—	14. pants
—	15. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums
—	IV pielikums